

Den beslutning, der var truffet på det nyligt afholdte nordiske statsministermøde, kunne blive indledningen til skridt af vidtrækkende betydning for de nordiske lande. Regeringen ville i de kommende måneder på det nordiske plan bidrage til at bringe samarbejdet ind i et nyt og positivt spor, der kunne være til gavn for alle de nordiske lande og samtidig forhåbentlig bringe os nærmere løsningen af de store europæiske problemer.

For socialdemokratiet talte to ordførere, *Ivar Nørgaard* og *J. O. Krag*.

Ivar Nørgaard beskæftigede sig med forholdet til de europæiske fællesskaber. Han var enig i, at muligheden for en indledning af forhandlinger om optagelse i fællesmarkedet og for fastlæggelse af en tidstabel for det egentlige medlemskabs begyndelse nu var udskudt på ubestemt tid. Forudsætningerne for vor markedspolitik og dermed også i høj grad for vor hidtidige landbrugspolitik var herved radikalt ændret. Vor landbrugspolitik burde nu tages op til grundig og fornyet overvejelse, og den hidtidige støttepolitik måtte ændres. Samtidig burde man undersøge mulighederne for et udvidet samarbejde mellem landene, der som endemål skulle sikre, at planøkonomien indrettedes til fordel for forbrugerne i stedet for producenterne.

I spørgsmålet om medlemskab af fællesmarkedet måtte vi fastholde den hidtidige linje og sammen med englænderne stå fast på, at vi ønskede alt eller intet.

J. O. Krag fandt, at ministerens vurderinger gennemgående var sunde og sammenfaldende med socialdemokratiets.

Vi måtte nu — på baggrund af de meget små muligheder for et bredere europæisk samarbejde — give det nordiske samarbejde den størst mulige opmærksomhed. Der burde være større muligheder for et sådant samarbejde i dag, end der tidligere havde været. Vi havde gode og frugtbare EFTA-erfaringer, og der var hos de fire nordiske landes regeringer en stemning for at benytte denne nye nordiske chance.

De nordiske lande måtte tage mod til sig og træffe en bindende beslutning og, først når denne politiske beslutning var truffet, lade rammerne udfylde gennem embedsmænds og ministres forhandlinger og undersøgelser.

Et integreret nordisk samarbejde var en opgave med vidtrækkende perspektiver. Vi kunne ikke på nordisk basis løse de problemer, som hele Europa ikke havde kunnet løse hidtil, men vi ville på næsten ethvert tænkeligt område ved et sådant samarbejde forbedre vor egen position og forbedre vor styrke forhandlingsmæssigt, når de europæiske forhandlinger begyndte igen.

Også *Havnstrup Clemmensen* (KF) kunne i det store og hele tilslutte sig ministerens redegørelse. Han lagde vægt på, at man ikke i markedsdiskussioner kun interesserede sig for Europa, hvor væsent-